

V 5.2 Černá kočka přes cestu

Délka videa: 02:05

Chlapec:

Mami a ty v něco věříš? Vím, že do kostela nechodíme, ale i tak...

Maminka:

Hmm... Já věřím, že nad námi něco je. Jenže nevím co. A taky věřím v osud. I když spoustu věcí můžeme ovlivnit i sami, můžeme si třeba něco přát a chovat se tak, aby se to stalo. Tak i tak ale věci, které jsou dané osudem někdy ovlivnit nemůžeme, protože se nám stát prostě mají. Víš, když člověk v něco věří, tak mu to pomáhá, dává mu to třeba naději. Víra nám pomáhá pochopit věci, kterým nerozumíme. A podobně je to s mýty a legendami. Lidi prostě potřebují něčemu věřit, i když to třeba zrovna není pravda. Někteří lidé třeba věří, že číslo 13 nebo černá kočka přináší smůlu.

Chlapec:

Mně už přes cestu černá kočka přeběhla a nic se mi nestalo. A Lukášova babička, co má dvě černé kočky doma, je taky v pohodě.

Maminka:

Já vím. *(se smíchem)* Když jsem byla malá, naše sousedka měla taky černou kočku a tenkrát jsme si mysleli, že černé kočky jsou démoni, kteří slouží čarodějnicím, a tahle měla taky takový strašidelný pohled, ale když jsi přišel blíž, nechala by se hladit celý den.

Maminka:

A když ti přes cestu přeběhne ta černá kočka, tak prý záleží, kterým směrem. Jedním směrem to prý přináší štěstí a druhým neštěstí. *(pokrčí rameny)*

Chlapec:

Ještě se říká, že smůlu přináší taky rozbité zrcadlo. Na sedm let, že? Tomu věříš?

Maminka:

No, tak tomuhletomu zrovna úplně ne, ale dávám si pozor, nechci nic riskovat. *(zasměje se)* A když zase potřebuju, aby se mi něco podařilo, myslím na to, abych ráno z postele i ze dveří vyšla pravou nohou.

Chlapec:

Tak to musím udělat zítra ráno, až půjdu do školy psát ten test!